

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejnvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 3 Ιουλίου 2014 — Slovenská autobusová doprava Trnava, a.s. κατά Krajský úřad Olomouckého
kraje

(Υπόθεση C-318/14)

(2014/C 351/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejnvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Slovenská autobusová doprava Trnava, a.s.

Αναρρεσίβλητη: Krajský úřad Olomouckého kraje

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 49, σε συνδυασμό με το άρθρο 52 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αποκλείεται η εφαρμογή εθνικών νομοθετικών διατάξεων βάσει των οποίων απαιτείται από μεταφορέα που εδρεύει σε διαφορετικό κράτος μέλος και είναι εγκατεστημένος στην Τσεχία μέσω οργανωτικής μονάδας να λάβει, πέραν των αδειών παραχωρήσεως και των λοιπών αδειών που επιτρέπουν σε μεταφορέα με έδρα στην Τσεχία να παρέχει τακτικές υπηρεσίες μεταφορών εντός της επικράτειας του εν λόγω κράτους μέλους (δημόσια αστική συγκοινωνία), και πρόσθετη ειδική άδεια, η έκδοση της οποίας επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των διοικητικών αρχών, προκειμένου να ασκήσει την ίδια αυτή δραστηριότητα;
- 2) Για την απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η υπό κρίση υπόθεση αφορά δημόσιες αστικές συγκοινωνίες και εμπίπτει στο πλαίσιο της υποχρέωσης παροχής δημοσίων υπηρεσιών δυνάμει δημόσιας συμβάσεως υπηρεσιών που χρηματοδοτείται από δημόσιους πόρους κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 ⁽¹⁾, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70;
- 3) Μπορεί το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 12/98 ⁽²⁾, του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1997, στο οποίο προβλέπονται οι όροι σύμφωνα με τους οποίους οι μεταφορείς που δεν είναι εγκατεστημένοι σε ένα κράτος μέλος γίνονται δεκτοί στις εθνικές οδικές μεταφορές επιβατών εντός της επικράτειας αυτού του κράτους μέλους, σε συνδυασμό με το άρθρο 91 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να θέτει περιορισμούς στην εκτέλεση των δημοσίων αστικών συγκοινωνιών από μεταφορέα ο οποίος εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος υπό την έννοια που περιγράφεται στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 315, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 4, σ. 10.